

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 199
din 19.03.2008

Dosar nr: 782/2007

Petiția nr: 18286/0612.2007

Petent: I I , P A

Reclamat: Ministerul Justiției

Obiect: salarizare diferențiată în înțelesul OG.nr.8/2007

I. Numele, domiciliul sau sediul părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petenților

I I , P A – Judecătoria Sighișoara

I.2. Numele și sediul reclamațiilor

I.2.1. Ministerul Justiției, Str. Apolodor nr. 17, sector 5, București

II. Obiectul sesizării

Petentele, prin *Petiția nr. 18286/06.12.2007*, arată că prevederile O.G. nr.8/2007, pozițiile 9-12 sunt discriminatorii în ce privește categoria profesională a personalului auxiliar de specialitate , respectiv a grefierilor arhivari și a grefierilor registratori..

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentele, având calitatea de personal auxiliar de specialitate în cadrul Judecătoria Sighișoara , consideră că prin prevederile OG. Nr.8/2007 s-a creat o situație diferențiată între acestea și alte categorii profesionale și respectiv, de preferință în raport cu grefierii dactilografi, ce au fost transformați în grefieri.

Petentele consideră că modificările aduse în OG. Nr.8/2007 au avut ca scop restrângerea dreptului acestora la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare.

Petentele consideră că prin aceleași dispoziții din O.G. nr.8/2007 s-a realizat o excludere a acestora, înlăturându-se astfel, recunoașterea importanței și complexității muncii acestora prevăzute de art.91, alin.3 din Legea nr.567/2004.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 22.01.2008.

La audierea din 22.01.2008 părțile nu s-au prezentat.

La dosar a depus puncte de vedere Ministerul Justiției (**Adresa nr. 6884/21.01.2008**, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării — în continuare CNCD — cu **nr. 1528/22.01.2008**).

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petentele, având calitatea de personal auxiliar de specialitate în cadrul Judecătoriei Sighișoara, prin **Petiția nr. 18286/06.12.2007**, invederează următoarele, prin Legea nr.17/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr.567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, la punctul 50 se aduce o modificare art.91, în sensul că a fost introdus un nou text, respectiv alin.3, care literal prevede că "la intrarea în vigoare a prezentei legii, registratorii și informaticienii în funcție vor fi încadrați ca grefier registratori, respectiv grefieri informaticieni, prin transformarea corespunzătoare a posturilor, urmând să fie salariați corespunzător legii speciale de salarizare"

Legea specială de salarizare adoptată, respectiv O.G. nr.8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistem, act normativ adoptat prin Legea nr.247/2007, a prevăzut salarizarea acestora, însă coeficienții de multiplicare prevăzuți în Anexa A, pozițiile 9, sunt sensibili aceiași ca în vechea lege de salarizare, respectiv Legea nr.50/1996 republicată în Anexa nr.2A, pozițiile 20.

De observat că din punctul 49 din legea 17/2006 se modifică art.91, alin.2 din legea nr.567/2004 prin care sunt transformate posturile de grefier dactilograf în postul de grefieri, urmând ca aceștia să fie salariați corespunzător.

Petentele consideră că modificările aduse în OG. Nr.8/2007 au avut ca scop restrângerea dreptului acestora la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare.

Petentele solicită să se constate discriminarea, sub aspectele care au fost relevate în petiție și să se înlătore efectele discriminării prin recomandarea

adresată executivului și legislativului în sensul modificării textului considerat discriminator, respectiv a Anexei A din O.G. nr.8/2007, pozițiile 9 -12.

Ministerul Justiției, prin **Adresa nr. 1528/22.01.2008**, arată următoarele:

a) Modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de către legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării, depășind cadrul legal reglementat prin **Ordonanța Guvernului nr. 137/2000**.

b) În speța de față, unde se ridică chestiunea unei discriminări în materie de salarizare, existența unor situații analoage sau comparabile trebuie analizată nu doar prin prisma calității de personal auxiliar, de altfel nici petentele nu o fac, criteriu este mult prea general având în vedere că atribuțiile de serviciu ale diferitelor categorii de grefieri sunt diferențiate în funcție de funcția ocupată, spre exemplu, există grefieri care îndeplinesc atribuții de grefieri de ședință, grefieri informaticieni, grefieri statisticieni, grefieri arhivari. În ce privește grefierii dactilografii este de menționat că deși petentele fac referire în mod constant la această categorie de personal auxiliar, ea nu mai există în prezent, întrucât art.91, alin.2 din Legea nr.567/2004 a stabilit încă în forma inițială a acesteia, că "la intrarea în vigoare a prezentei legi, grefierii dactilografi în funcție vor fi încadrați ca grefieri, prin transformarea corespunzătoare a posturilor, cu menținerea salariilor de încadrare avute", așadar, legea a prevăzut transformarea acestor posturi în posturi de grefieri, persoanele în cauză urmând a îndeplini atribuțiile de serviciu ale unui grefier, inclusiv participarea la ședințele de judecată ca grefier de ședință, totodată menținându-se salariile de încadrare avute ca grefieri dactilografi. Această situație a fost remediată prin Legea nr.17/2006 ce a prevăzut că grefierii dactilografi ale căror posturi au fost transformate în posturi de grefieri urmează să fie salarizați corespunzător legii speciale de salarizare.

c) Legea nr.567/2004 privind statutul personalului auxiliar diferențiază sub aspectul complexității sarcinile de serviciu ale diferitelor categorii de grefieri, instituind regula că recrutarea grefierilor se face prin Școala Națională de Grefieri, în urma promovării unui concurs la nivel național și efectuarea unui stagiu de pregătire de 6 luni ori 1 an, în funcție de studiile avute, superioare sau medii, finalizate prin examen, în vreme ce recrutarea grefierilor arhivari și registratori nu presupune această procedură, ci organizarea unui concurs la nivelul curților de apel, candidații declarați admiși urmând să efectueze stagii cu o durată de 2 luni în cadrul Școlii Naționale de Grefieri.

Prin urmare, funcția de grefier arhivar și cea de grefier registrator nefiind identice, cu cele de grefier, grefier statistician, grefier informatician, etc, sub aspectul naturii funcției, complexității atribuțiilor, răspunderii funcției, o salarizare diferită a acestor categorii de personal auxiliar nu este discriminatorie.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenții, având calitatea de personal auxiliar de specialitate în cadrul Judecătoriei Sighișoara, reclamă existența unei

diferențe de tratament în materie de salarizare între grefierii arhivari și grefieri registratori, pe de o parte și alte categorii de personal auxiliar, pe de altă parte.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Art. 18 alin. 1 prevede: „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.”

Legea nr. 567 din 9 decembrie 2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, la Capitolul VI (Drepturile și îndatoririle personalului auxiliar de

specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea), Secțiunea a 2-a (Drepturile personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea) prevede următoarele

„Art. 60

(1) Pentru activitatea desfășurată, personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea are dreptul la o salarizare stabilită în raport cu nivelul instanței sau parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în muncă și în specialitate, precum și cu alte criterii prevăzute de lege.

(2) Informaticienii cu funcții de execuție și funcții de conducere beneficiază de prevederile privind salarizarea și celelalte drepturi corespunzătoare grefierilor cu studii superioare cu funcții de execuție și de conducere.

(3) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea beneficiază de salarii de baza, spor de vechime, prime și de alte drepturi salariale, în condițiile legii.

(4) Salarizarea personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea se stabilește prin lege specială.

Colegiul Director, analizând atât jurisprudența sa anterioară, cât și prevederile legale, constată că în situația în care se invocă o deosebire, excludere, restricție sau preferință ca rezultat al unei norme juridice, care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege, CNCD are competența soluționării cazului respectiv și respinge excepția de necompetență ridicată de Ministerul Justiției.

Cu privire la fondul petiției, Colegiul Director a reținut următoarele:

Conform art 2, alin. 4 din **O.G. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin **Legea 30/1994**, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991,

FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Colegiul Director, analizând prevederile legale, constată că petenții, în calitatea lor de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, beneficiază de drepturi clar stabilite de **Legea nr. 567 din 9 decembrie 2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea**,

Colegiul Director apreciază că situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției invocate de Ministerul Justiției;
2. Se constată că nu există un tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit art. 2 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii - Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 24.03.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

